

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **KAISER s.r.o.**, se sídlem Rožmitál pod Třemšínem, Nádražní 753, IČ: 267 33 102, zast. JUDr. Dagmar Říhovou, advokátkou, se sídlem AK Příbram VII, ul. 28. října 184, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, pošt. příhr. 351, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 5.8.2009, č.j.: 3570/09-1200-203903,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 5.8.2009 č.j.: 3570/09-1200-203903 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.922,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Dagmar Říhové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti platebnímu výměru ze dne 1.7.2008 vydanému Finančním úřadem v Příbrami pod č.j. 76809/08/063912/4270, kterým mu byla dodatečně vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1.1.2006 do 31.12.2006 v částce 720 240,- Kč a vyčísleno penále 144 048,- Kč.

V odůvodnění Finanční ředitelství v Praze uvedlo, že žalobci byla dodatečně vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2006 na základě kontrolních zjištění Finančního úřadu v Příbrami uvedených ve zprávě o kontrole č.j. 78919/07/063932/3879 ze dne 22.5.2008. Správce daně zvýšil žalobci základ daně z příjmů právnických osob roku 2006 o částku 3 001 405,- Kč s odůvodněním, že daňový subjekt neprokázal v rozporu s ust. § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. oprávněnost zahrnutí faktur vydaných společností ESKADA CZ, v.o.s. do základu daně z příjmů zdaňovacího období roku 2006.

Odvolací orgán uvedl zjištěné skutečnosti týkající se nákladů fakturovaných společností ESKADA CZ, v.o.s. Daňové řízení dle odvolacího orgánu nebylo vedeno směrem ke zjištění, jaké konkrétní výrobky byly vyrobeny, ale zda předmětné dodávky dodala právě fakturující společnost ESKADA CZ, v.o.s., jelikož je nepochybné, že v rámci provozování své podnikatelské činnosti žalobce materiál (paletové přířezy, palety) potřeboval, nějak si ho opatřit musel. Správce daně v průběhu existenci paletových přířezů a palet nezpochybnil, ale relevantními důkazy zpochybnil deklarovaného dodavatele.

Předmětem kontroly bylo také ověření, zda jsou oprávněně do základu daně z příjmů promítnuty náklady související se zhotovením paletových přířezů a palet, fakturované v roce 2006 společností ESKADA CZ, v.o.s., zda se dodávky uskutečnily tak, jak to žalobce tvrdí. Podle odvolacího orgánu pouhé podání daňového přiznání nelze osvědčit jako důkaz uskutečnění předmětných dodávek. Navrhovanou svědeckou výpověď účetní společnosti ESKADA CZ, v.o.s. paní Tvrdíkové považuje odvolací orgán za bezdůvodnou. Ze svědecké výpovědi P. V., jediného statutárního orgánu společnosti ESKADA CZ, v.o.s. vyplynulo, že ani on sám si nebyl vědom toho, že by společnost měla nějaké zaměstnance, tedy ani účetní. Podle odvolacího orgánu pokud paní Tvrdíková pracovala pro společnost externě, nemohla by mít o dění ve společnosti povědomí. Navíc na předloženém přiznání není jméno této osoby v kolonce „přiznání sestavil“ uvedeno. Odvolací orgán zároveň považoval za bezdůvodné provedení žalobcem navržených svědeckých výpovědí obchodních partnerů společnosti ESKADA CZ, v.o.s., neboť svědectví cizích daňových subjektů, kteří nemají žádný žalobcem doložený obchodní popř. jiný vztah k žalobci, nemůže prokázat uskutečnění předmětných dodávek společností ESKADA CZ, v.o.s. žalobci, stejně tak jako skutečnost, že jsou tyto společnosti uvedeny na záznamní povinnosti společnosti ESKADA CZ, v.o.s. Správce daně tedy nezpochybnil existenci přiznání k DPH společnosti ESKADA CZ, v.o.s., nýbrž pravost žalobcem předložených faktur. V daňovém řízení pak bylo zjištěno, že statutární zástupce společnosti ESKADA CZ, v.o.s. pan P. V. předmětné faktury nevystavil, nepodepsal, peníze nepřijal a neudělil plnou moc I. B. k jednání za společnost ESKADA CZ, v.o.s., což ostatně vyplývá i ze znaleckého posudku JUDr. Petra Blažka. Výpověď svědka N. je podle odvolacího orgánu nevěrohodná, z výpovědí svědků K. a H. nevyplývá, že fakturované dodávky uskutečnila právě společnost ESKADA CZ, v.o.s.

Odvolací orgán proto dospěl k závěru, že žalobce neprokázal pořízení dodávek od uvedené společnosti tak, jak mu tuto povinnost ukládá ust. § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. a § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb.

Finanční ředitelství v Praze se pak také v odůvodnění předmětného rozhodnutí zabývalo jednotlivými námitkami, které žalobce uplatnil ve svém odvolání a jeho doplněních.

V žalobě žalobce namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je stiženo podstatnými vadami správního řízení, které předcházelo samotnému meritornímu rozhodnutí ve věci samé a že odvolací správní orgán učinil nesprávné právní závěry na základě provedeného dokazování. Žalobce poukazoval především na skutečnost, že odvolací orgán nesprávným způsobem odůvodnil provedené dokazování, kdy zcela nepochopitelně nepřihlédl k žalobcem

řádně označeným důkazům, které byly v rámci předmětného řízení provedeny. Jedná se zejména o důkaz svědeckou výpovědí D. K., Ing. L. H. a účastnickou výpověď Josefa Kaisera.

Podle žalobce svědkové učinili vyjádření, ze kterého lze dovodit, že k předmětným obchodům a dodávkám zboží a služeb skutečně došlo. Podle žalobce odvolací orgán zcela nepřezkoumatelně hodnotil žalobcem označené důkazy jako nedůvěryhodné či dokonce nevěrohodné. Jednalo se zejména o prohlášení pana V. N. a dále udělené plné moci panem B. Žalobce také poukázal na to, že odvolací orgán nezpochybnil existenci výrobků či prací dodaných žalobci, nýbrž zpochybnil pouze deklarované dodavatele.

Žalobce již v rámci správního řízení odkazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Afs 212/2006-74 a v žalobě pak odkázal ještě na další judikaturu Nejvyššího správního soudu 2 Afs 160/2006-75, 9 Afs 30/2007-73.

Žalobce rovněž namítal, že mu nebyly sděleny důvody pro zahájení finanční kontroly a je přesvědčen, že zahájení daňové kontroly bylo provedeno nezákonným způsobem bez jakéhokoli důvodu. Současně poukázal na judikaturu Ústavního soudu-nález ÚS 1835/07 a rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Afs 17/2006-59 a č.j. 8 Afs 7/2005-96.

V doplnění žaloby žalobce uvedl, že dne 27.1.2010 proběhl před Finančním úřadem Plzeň-sever výslech pana P. V., který je společníkem oprávněným jednat za obchodní společnost ESKADA CZ, v.o.s. Pan V. potvrdil pravost svého podpisu na plné moci, kterou udělil panu I. B., a pravost svých podpisů na daňových přiznáních, která uplatnil jiný daňový subjekt v daňovém řízení. Podle žalobce pokud společník oprávněný jednat za obchodní společnost ESKADA CZ, v.o.s. potvrdil, že podpis na udělené plné moci panu I. B. je jeho pravým podpisem, přičemž sdělil, že navštívil s panem I. B. nejméně jedenkrát notářskou kancelář v Plzni, nemůže obstát právní závěr, ku kterému dospěl Finanční úřad v Příbrami, když uzavřel, že nebylo prokázáno přijetí zdanitelných plnění od společnosti ESKADA CZ, v.o.s. Podle žalobce není rozhodující, zda o těchto zdanitelných plnění věděl společník oprávněný jednat za obchodní společnost ESKADA CZ, v.o.s., když v této věci udělil plnou moc, která je plnou mocí generální, panu I. B.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný reagoval na námitky žalobce uvedené v jeho žalobě a jejím doplnění a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

V rámci ústního jednání konaného dne 24.9.2013 účastníci řízení setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je zčásti důvodná.

Ve správním spise se pak nacházejí pro danou věc mimo jiné tyto podstatné doklady, materiály a to: přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2006, zpráva o kontrole č.j. 78919/07/063932/3879 ze dne 22.5.2008+protokol o ústním jednání ze dne 21.8.2006 č.j. 76578/06/063932/3879, faktury ze dne 28.2.2006 č.11/E/06 (doklad č. 301), ze dne 31.3.2006 č. 21/E/06 (doklad č. 467), ze dne 30.4.2006 č.30/E/06 (doklad č. 677), ze dne 31.5.2006 č. 46/E/06 (doklad č. 814), ze dne 30.6.2006 č. 65/E/06 (doklad č. 1068), ze dne 31.7.2006 č. 71/E/06 (doklad č. 1161), ze dne 31.8.2006 č. 90/E/06 (doklad č. 1341), ze dne 30.9.2006 č. 104/E/06 (doklad č. 1442), ze dne 31.10.2006 č. 127/E/06 (č. 1651), ze dne

30.11.2006 č. 151/E/06 (doklad č. 1806), ze dne 29.12.2006 č. 181/E/06 (č. 2052), kopie výdajových pokladních dokladů, předávacích protokolů, smlouvy o dílo č. 03/2005 ze dne 31.7.2005, bankovních výpisů, plná moc ze dne 10.2.2005, ve které P. V. zmocnil I. B. k veškerému zastupování při jednání se žalobcem, protokol č.j. 32727/07/145930 (svědecká výpověď P. V.) ze dne 4.4.2007, protokol o ústním jednání č.j. 24925/08/063932/3879 ze dne 5.3.2008, dožádání ze dne 21.1.2008, znalecký posudek JUDr. Petra Blažka ze dne 10.3.2008, sdělení MÚ Nýřany, protokol č.j. 74943/08/063932/3879, č.j. 77236/07/063932, č.j. 74943/08/063932/3879 (svědecká výpověď pana N.) vč. tzv. Uceleného vysvětlení pana N., protokoly o výsledku svědka Ing. L. H. a D. K. ze dne 18.5.2009, dodatečný platební výměr vydaný Finančním úřadem v Příbrami dne 1.7.2008 č.j. 76809/08/063912/4270, odvolání žalobce ze dne 29.8.2008 včetně jeho doplnění a žalobou napadené rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 5.8.2009 č.j. 3570/09-1200-203903.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy. Ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů nelze uplatnit výdaje, které již byly v předchozích zdaňovacích obdobích ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněny. Pokud poplatník účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem některé účetní operace kompenzovaně, posuzují se náklady, jejichž uznatelnost je limitována výší příjmů s nimi souvisejících, obdobně jako by byly účtovány odděleně náklady a výnosy.

Podle ust. § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb. daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván.

Předně se Městský soud v Praze neztotožnil s názorem žalobce, že by daňová kontrola byla provedena nezákonně. Žalobce má za to, že nebyl poučen o tom, proč byla kontrola zahájena, nebyl tedy řádně obeznámen s důvody daňové kontroly. Ačkoli se žalobce iniciativně dožadoval sdělení ze strany Finančního úřadu v Příbrami z jakého důvodu je činěna předmětná finanční kontrola, nebylo mu ani po těchto vlastních iniciativách ničeho sděleno. Žalobce shledává takovýto postup ze strany správního orgánu jako nezákonný a pokazuje v této souvislosti na nález Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 1835/07 a na další konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (8Afs 17/2006-59, 8 Afs 7/2005-96). Žalobce je pak skálopevně přesvědčen o tom, že nezákonně zahájená kontrola nemůže vyústit ve vydání rozhodnutí ze strany správce daně. Má za to, že takovýto postup odporuje veškerým zásadám právního státu a že rozhodnutí orgánu veřejné moci rozhodně nemůže obstát v případě nezákonného procesního postupu ve věci samotné.

Je pravdou, že v minulosti Ústavní soud dospěl k názoru, že daňovou kontrolu nelze provádět libovolně, že je možné ji zahájit a provést tedy vždy jen tehdy, pokud jsou nějaká určitá konkrétní reálná podezření vůči daňovému subjektu. Tento závěr je pak formulován v nálezu I. ÚS 1835/07 ze dne 18.11.2008, nicméně toto stanovisko bylo následně překonáno stanoviskem pléna Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS-st33/11, kde dospěl Ústavní soud k závěru, že u všech úkonů, které provádí správce daně a to včetně daňové kontroly, musí postupovat v souladu s principem proporcionality a minimalizovat zásahy tak, aby konkrétní procesní postup se nestal vůči jednotlivci nepřiměřeným. Přičemž za porušení těchto principů nelze

považovat bez dalšího postup správce daně, který zahájí daňovou kontrolu bez konkrétními skutečnostmi podloženého podezření, že daňový subjekt nesplnil řádně daňovou povinnost. Ústavní soud tedy dospěl k závěru, že oprávnění provádět daňovou kontrolu dává správci daně pravomoc zahájit ji u jakéhokoli subjektu, bez konkrétního podezření na to, že daňový subjekt neplní své daňové povinnosti, tedy čistě jen za účelem ověření správnosti údajů, které ohledně svých daňových povinností konkrétní daňový subjekt prezentuje.

Z obsahu spisu je pak zřejmé, že daňová kontrola byla zahájena řádným procesním postupem, žalobce byl vyrozuměn o tom, že se daňová kontrola provádí, byl vyrozuměn i o tom, jakých daní se bude tato kontrola týkat i za jaké období (protokol o ústním jednání ze dne 21.8.2006 č.j.: 76578/06/063932/3879). Podle názoru soudu bylo zákonu v tomto smyslu učiněno zadost. Soud se tedy zcela ztotožnil s názorem žalovaného, že daňová kontrola byla u žalobce zahájena v souladu s platnými právními předpisy.

K celkové koncepci žalobou napadeného rozhodnutí má soud za to, že by spíše vyhovovala situaci, kdy by finanční ředitelství rozhodovalo ohledně doměření daně z přidané hodnoty. Argumentace v něm obsažená je koncipována jako argumentace, která by byla náležitá, pokud by se jednalo o doměření daně z přidané hodnoty. Vzhledem k tomu, že napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto ve věci daně z příjmů právnických osob, pak podle názoru soudu žalobou napadené rozhodnutí nemůže obstát, protože daň z přidané hodnoty je koncipována zcela jinak, než daň z příjmů a skutečnosti, které jsou relevantní z hlediska daně z přidané hodnoty, nemusí být podstatné pro daň z příjmů právnických osob. Takže to, co by mohlo být relevantní právě z hlediska daně z přidané hodnoty, není dostatečné z hlediska daně z příjmů. Závěry, ke kterým Finanční ředitelství v Praze dospělo, tak jak je formulovalo v napadeném rozhodnutí, nemohou podle názoru soudu obstát a to co do své úplnosti a srozumitelnosti z hlediska daně z příjmů právnických osob. Pokud jde o účetní doklady vystavené společností ESKADA CZ, v.o.s., finanční ředitelství konstatovalo, že je pochybné, zda předmětné plnění žalobci bylo poskytnuto touto společností, přičemž už ale nevysvětlilo, proč by tato skutečnost měla být významná z hlediska daně z příjmů právnických osob, jestliže současně finanční ředitelství připouští, že žalobci bylo dodáno deklarované plnění, tedy výrobky a žalobce za tato plnění platil. Pokud by tedy chtělo finanční ředitelství zpochybnit účetní doklady, jimiž žalobce své výdaje ve smyslu ust. § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnil, muselo by zpochybnit dodání předmětného zboží, výrobků a zejména by muselo zpochybnit skutečnost, že za tyto dodávky žalobce zaplatil. Takový jasný a jednoznačný, zejména doložený závěr soud v napadeném rozhodnutí neshledal, a proto mu nezbývá, než uzavřít s tím, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a jako takové předmětné rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze pro tento nedostatek zrušit. V dalším řízení se bude odvolací finanční orgán zabývat věcí tak, aby bylo zcela zřejmé, tedy aby vyložil, proč skutečnosti, které byly zjištěny v daňovém řízení, znamenají, že nelze žalobci uznat výdaje, které uplatňoval jako náklady ve smyslu ust. § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb.

Se zřetelem ke shora uvedenému nezbylo soudu než napadené rozhodnutí rozsudkem zrušit pro vady řízení, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a to především pro nedostatek důvodů /§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s./. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Soud se dále pak jednotlivými žalobními body s ohledem na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nezabýval.

Výrok o nákladech je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč a jednak z odměny advokátce za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, písemné podání ve věci samé, účast na jednání před soudem) po 2.100,- Kč a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, a to včetně sazby daně z přidané hodnoty (21%). Náhradu v celkové výši 11.922,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Dagmar Říhové, advokátky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. září 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová